

Buitenspel

De glorieuze opmars van het Nederlands vrouwenvoetbal heeft mij niet verbaasd. Ook binnen mijn familie heeft dit onderwerp veel aandacht gekregen en hebben we met veel plezier teruggedacht aan het damesvoetbal in Alphen.

Ik kom uit een voetbalfamilie. Zowel mijn vader alsook mijn vijf broers speelden allen bij Avios. Ik denk dat ik mag zeggen dat mijn familieleden vrij verdienstelijk voetbalden. In 1972 werd in Alphen het vrouwenvoetbal opgericht en al snel gingen de dames de wei in. Als eerste damesclub in Maas en Waal! In het dorp voetbalde wel al eerder een meisje in de competitie mee. Dat was Bernadet van Os. Zij was handig met de bal en werd gewoon bij een jongenselftal ingezet. Ook hier was Avios een voorloper, de club was toen al gender neutraal.

Ook ik heb op het veld gestaan. Mijn broers haalden me over, ze hadden sterk het vermoeden dat ik ook het voetbal in mijn kuiten had. Met maar liefst 30 dames betraden we de "heilige grond" bij café Toon van Wijchen aan de Maasdijk. Om de conditie op peil te houden liepen we in hoog tempo onze oefenrondjes om het veld, wat had ik altijd veel pijn in de zij! In beginsel speelden we wedstrijden tegen elkaar. Het jaar erop gingen we, gestoken in het oranje zwarte tenue, in competitieverband van start. We hadden een serieuze trainer die de begeleiding op zich nam. Daarnaast een vaste verzorger, dat was Tineke, een vriendelijke jongen met een beperking. Hij was bij elke wedstrijd ter plekke. Altijd met een emmer water en spons. Hij was de enige die aan de damesbenen mocht komen.

Het damesvoetbal was nog niet in elk dorp ingevoerd, vaak moesten we in het weekend ver weg om een wedstrijd te spelen. Als de dauw nog maar net van de grond was bracht Martien de Leeuw ons met zijn busje weg. Zijn vrouw Zus moedigde ons aan tot ze schor was. De klapper van het jaar was altijd de wedstrijd tegen Nijmegen. De NEC-dames eindigden steevast als eerste in de competitie, direct gevolgd door Avios. Ik speelde op de plek rechtsbuiten. Bij de beide Avios dameselftallen regende het doelpunten, alleen niet van mijn voet. Over mijn goal in eigen doel wil het hier liever niet hebben. Ik was meer van de voorzetjes. Aan toeschouwers hadden we geen gebrek. Het halve dorp liep uit. Ook mijn broers stonden als deskundigen in beginsel altijd langs de lijn. Toen bleek dat ik de buitenspelval niet altijd scherp in de gaten had kwam broer Appie persoonlijk het veld op om de regels nog eens aangescherpt uit te leggen.